

Arrest

nr. 96 339 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Arabische Irakees. U bent op X in Rawa in de provincie al-Anbar in Irak geboren. U bent soennitisch moslim. In 1988 verhuisde u met uw familie mee van Rawa naar Bagdad. Sindsdien woonden jullie in de Aylaam-wijk. Uw beide ouders zijn overleden. U woont sinds 2007 met twee van uw broers in de Jamiaa-wijk in Bagdad.

In 2008 hebt u in de provincie al-Anbar bij de politie gewerkt. Nadat u bij een aanval gewond raakte in juni of juli 2009, stopte u uw werk bij de politie. In april 2010 begon u te werken bij Aram Media, een Amerikaans bedrijf met een vestiging in Victory Base Complex. Voor dit bedrijf moest u posters

van gezochte terroristen ophangen. Later leverde u vanuit Bagdad dagelijks het door Aram gedrukte blad 'Stars and Stripes' aan de militaire kampen in al-Ramadi en al-Assad.

Op 1 of 2 augustus 2011 was u met de auto op weg van uw werk naar huis. Vlak bij uw huis in de Jamiaa-wijk stopte u om hulp te bieden aan een onbekende persoon. Deze persoon bleek echter geen hulp nodig te hebben maar wilde enkel weten waar u werkte omdat hij u elke dag heen en weer zag rijden. U zei dat u een snoepkraampje op het Abbas ibn Farnas-plein had. Aan de andere kant van de straat stonden drie andere personen. U weet niet of zij bij diegene met wie u gesproken hebt hoorden. Één van hen had een pistool bij zich.

Op vrijdag 5 augustus 2011 keerde u van uw werk uit al-Anbar terug naar Bagdad. U ging naar uw broer Amjad. Samen reden jullie naar uw huis in de Jamiaa-wijk om naar wekelijkse gewoonte te lunchen met de rest van de familie. Toen u de Jamiaa-wijk in reed, zag u de man met wie u eerder die week gesproken had. Hij was gewapend en gebaarde u te stoppen. U zag ook drie of vier andere gewapende mannen. U bent niet gestopt en reed door. Toen u langs de man reed met wie u gesproken had, riep deze "ah, een kraampje he?!". Hierna openden deze man en zijn kompanen het vuur. Uw broer werd geraakt. U reed snel naar uw huis ongeveer 500 meter verder. Daar aankomen rende u meteen naar binnen om het wapen van uw broer te nemen. Toen u opnieuw buiten kwam waren uw belagers verdwenen. Uw gewonde broer werd naar het ziekenhuis gebracht. Daar is hij overleden.

Deze problemen deden u uw land verlaten. U bent op 15 november 2011 vanuit Irak naar België vertrokken. Hier kwam u aan op 29 november 2011. De dag erna vroeg u asiel aan.

U vreest vermoord te worden omwille van uw werk met de Amerikanen bij een terugkeer naar Irak.

U legt de volgende documenten neer om uw asielaanvraag te ondersteunen: uw nationaliteitsbewijs, afgegeven op 8 mei 2011, een afdruk van een scan van een badge van Victory Base Complex, geldig tot 31 augustus 2011, een badge van het directoraat van volksgezondheid, afgegeven op 1 oktober 2005, twee politiebades, geldig tot 1 augustus 2009 en tot 26 mei 2009, vier documenten van uw werk voor Aram Media, afgegeven op 16 oktober 2010, 23 augustus 2010, 11 november 2010 en 1 november 2010, een document van uw werk bij Aram Media in het Arabisch met Engelse vertaling, afgegeven op 1 juli 2010, een CD met daarop de scan van uw badge van Victory Base Complex, een USB-stick met daarop 25 foto's van u zelf en van militairen en politiemannen, 3 filmpjes van (onherkenbare) militairen, een scan van uw badge van Victory Base Complex, een foto van een woonstkaart, 10 pagina's politiedocumenten, gedateerd 5, 6, 7 en 8 augustus 2011 en de overlijdensakte van uw broer, afgegeven op 5 augustus 2011.

B. Motivering

Na onderzoek van uw aanvraag om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Hoewel u in detail kan vertellen over uw functie bij het bedrijf Aram-media en over uw dagelijkse werkroutine, hebt u het Commissariaat-generaal er niet van niet kunnen overtuigen dat terroristen hiervan op de hoogte zijn gekomen en dat u beschoten werd omwille van uw werk.

U beweert enkele dagen voor het door u aangehaalde incident te hebben gesproken met een onbekende man die u vragen stelde over uw werk. Deze ontmoeting is echter ongeloofwaardig. U verklaart dat u voor deze man bent gestopt omdat u dacht dat hij hulp nodig had. U kan echter niet uitleggen waarom u dacht dat deze persoon hulp zou nodig hebben. Op de vraag waarom u dacht dat die man hulp nodig had kan u geen aannemelijk antwoord geven. Eerst antwoordt u dat u niet wist dat men u kwaad wilde doen en dus dacht dat ze hulp nodig hadden (CGVS, p. 15). Dit antwoord is weinig steekhoudend. Nogmaals gevraagd wat deze mensen aan het doen waren waardoor u dacht dat ze hulp nodig hadden, antwoordt u: "Ik dacht dat ze inwoners waren van mijn wijk of misschien dat zij autopech hadden. Ik dacht misschien hebben ze gereedschap nodig of wat anders, weet ik veel." (CGVS p. 15-16). Indien u werkelijk zou zijn gestopt voor deze persoon omdat u dacht hij hulp nodig had mag worden verwacht dat u een eenduidig antwoord kan geven op de vraag waarop u die veronderstelling baseerde.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde ontmoeting met de onbekende terrorist en zijn mogelijke kompanen, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw insinuatie dat zij te weten waren gekomen wat uw werk was en aan uw bewering dat u enkele dagen later door hen bent beschoten.

Omwille van bovenstaande redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de

Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw nationaliteitsbewijs, de afdruk van een scan van een badge van Victory Base Complex, de badge van het directoraat van volksgezondheid, de twee politiebades, de vier documenten van uw werk voor Aram Media, het document van uw werk bij Aram Media in het Arabisch met Engelse vertaling, de CD met daarop de scan van uw badge van Victory Base Complex, de USB-stick met daarop 25 foto's van u zelf en van militairen en politiemannen, 3 filmpjes van (onherkenbare) militairen, een scan van uw badge van Victory Base Complex, en een foto van een woonkaart ondersteunen uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit, herkomst en uw beroep. Deze worden in deze niet betwist. De politiedocumenten en de overlijdensakte van uw broer kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Bovendien blijkt uit de informatie van het CGVS dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze verkrijgbaar zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in samenhang gelezen met artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

In een eerste onderdeel verwijst verzoeker naar zijn asielrelaas en betoogt hij dat hem omwille van de druk van emotionele en andere omstandigheden niet verweten kan worden zich niet alle gebeurtenissen perfect te kunnen herinneren en deze perfect in de tijd te situeren. Hij heeft te lijden gehad onder lange periodes van mentale druk vanwege de vervolging in zijn land van herkomst. Het Commissariaat-generaal houdt hiermee evenwel geen rekening en toetst het gedrag van asielzoekers aan dat van rationeel handelende mensen. De context is echter geheel anders zodat de geloofwaardigheid van zijn relaas overeind blijft. Hij kan niet rekenen op een neutrale en doorgedreven behandeling van zijn problemen in Irak omdat de politie daar niet in staat is normaal te functioneren. Hij wist voorts tijdens het gehoor een groot aantal details te geven betreffende zijn problemen. Dat hij niet alle details wist te verstrekken impliceert volgens verzoeker niet dat zijn asielrelaas als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Zijn relaas komt als duidelijk doorleefd over.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat hij onvoldoende informatie zou hebben aangedragen ter ondersteuning van zijn relaas. Verzoeker meent dat hij vele details heeft gegeven over zijn problemen, dat zijn relaas doorleefd voorkomt en dat niet alle details kunnen geven niet impliceert dat zijn relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker stelt nog alle redelijke inspanningen te hebben geleverd om documenten te verkrijgen. Zijn relaas is in het geheel bekeken coherent, plausibel en stemt overeen met feiten die welbekend zijn in zijn land van oorsprong. Het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken is dan ook geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van mondelinge verklaringen te worden erkend. Verzoeker herhaalt voorts nog eens in essentie zijn asielmotieven.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert een theoretisch betoog over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en stelt dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land. Voortdurende mensenrechtenschendingen zijn in Irak een trieste realiteit. Uitwijken naar een andere regio binnen Irak is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak instabiel is. Ter illustratie voegt verzoeker diverse internetartikelen van Amnesty International waarin de actuele situatie in Irak gedetailleerd wordt beschreven.

2.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker herhaalt in essentie hetgeen hij heeft uiteengezet in het tweede middel en wijst erop dat zijn uitzetting naar Irak hem aldaar zal blootstellen aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker voert een betoog inzake de materiële motiveringsplicht en meent dat de motieven ten grondslag aan de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn alsook dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van de algemene motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991, moet worden opgemerkt dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij/zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de

middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent en bovendien in de middelen aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.6. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. In casu dient de Raad na lezing van het administratief dossier vast te stellen dat verzoeker onvoldoende geloofwaardige elementen heeft aangevoerd die in zijn hoofdte wijzen op een actuele vrees voor vervolging door terroristen.

2.7.2. Een verweer, zoals geuit in het eerste middel, waarmee verzoeker in wezen blijft steken in het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn asielmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vermag geen afbreuk te doen aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om aan de hand van concrete elementen en argumenten de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze verzoeker de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing meent te kunnen verklaren door te wijzen op stress, emotionele en andere omstandigheden. Verzoeker wordt immers niet verweten zich de gebeurtenissen niet perfect te kunnen herinneren. Wel wordt gewezen op onwaarschijnlijke verklaringen.

2.8. Waar verzoeker nog opwerpt dat hij alle redelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen ter ondersteuning van zijn asielrelaas, dat het Commissariaat-generaal naast de neergelegde documenten zijn asielaanvraag ook dient te beoordelen in het licht van zijn verklaringen en dat het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier geen valabel argument is om de asielaanvraag te verwerpen, wijst de Raad erop dat de door verzoeker voorgelegde documenten beoordeeld werden doch dat de documenten die zijn identiteit, nationaliteit, herkomst en beroep staven geen ander licht kunnen werpen op de gedane vaststellingen nu deze gegevens niet worden betwist en voorts dat de politiedocumenten en de overlijdensakte van zijn broer de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet kunnen herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Evenwel is verzoekers relaas ongeloofwaardig. Bovendien blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze verkrijgbaar zijn. Met zijn betoog gaat verzoeker volledig voorbij aan deze concrete overwegingen waarom zijn asielrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden en de door hem bijgebrachte stukken hier

geen ander licht op kunnen werpen. Het betoog van verzoeker waar hij nog stelt dat het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken geen valabel argument is om de asielaanvraag te verwerpen mist bovendien feitelijke grondslag nu in de bestreden beslissing geenszins wordt gesteld dat verzoekers stukken niet up-to-date zijn.

2.9. Gelet op het geheel van de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en die in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze worden ontkracht, zoals blijkt uit wat voorafgaat, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, kan derhalve, met verwijzing naar de rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 EVRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een “minimum level of severity” bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). Terzelfder tijd heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op mishandelingen als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten worden gestaafd door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68).

Gelet op hetgeen hoger uiteengezet, dient de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat hij actueel wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet uitmaakt. De Raad ontwaart in het administratief dossier evenmin elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de door verzoeker geciteerde internetartikelen van Amnesty International, alsook uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing (SRB) “Irak” “De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - BAGDAD” van 16 juli 2012) is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige

bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat deze de laatste jaren merkkelijk verbeterd is en dat het voorkomend geweld eerder doelgericht is. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden.

2.12. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER